

**A KERESZTÉNY ÉLET KÖZÖSSÉGE
ÁLTALÁNOS ALAPELVEI**

TARTALOM

A KERESZTÉNY ÉLET KÖZÖSSÉGE ÁLTALÁNOS ALAPELVEI

Preambulum	2
I. rész: Karizmánk	6
II. rész: A közösség élete és szervezete	14
III. rész: Az Általános Alapelvek elfogadása	17
ÁLTALÁNOS NORMÁK	18
I. A tagság	18
II. Életforma	20
III. A közösség élete és vezetése	21
A.) Általános Küldöttgyűlés	21
B.) Vezetőség	22
C.) Új közösségek alapítása	24
D.) Nemzeti Közösségek	25
E.) Helyi közösségek	26
F.) Egyházi asszisztens	28
G.) Az Általános Alapelvek és az Általános Normák módosítása	28

Németből fordította Horváth Ilona (1990)

Az angol eredeti 1990-2013. évi változásai alapján a fordítást aktualizálta:

Ercsey Zsófia, lektorálta: Bárdosy Éva

A KERESZTÉNY ÉLET KÖZÖSSÉGE ÁLTALÁNOS ALAPELVEI

Az Általános Küldöttgyűlés elfogadta 1990. szeptember 7-én

A Szentszék jóváhagyta 1990. december 3-án

PREAMBULUM

1. Isten szeret és megment minket

A bűnben és meghasonlásban élő emberisége tekintve a Háromegy Isten elhatározza, hogy egészen odaadja magát minden emberért, és megszabadítja őket minden bilincstől.

Az Ige szeretetből emberré lett, és megszületett Máriától, a szegény názareti Szűztől.

Jézus a szegények között élve osztozott sorsunkban, és mindannyiunkat meghív, hogy állandóan odaadjuk magunkat Istennek, és az emberiség családjában az egység kovászai legyünk.

Istennek ez az önmagát nekünk ajándékozó tette, és a mi neki adott válaszunk a Szentlélek munkálkodása által mind a mai napig folytatódik minden sajátos körülményünk között.

Ezért mi, a Keresztény Élet Közössége tagjai a következő Általános Alapelveket fogalmazzuk meg a magunk számára, hogy segítsenek nekünk magunkévá tenni azt, ami Jézus Krisztus szívének vágya, és így Általa, Vele és Benne részt vegyünk szerető kezdeményezésében, amely kifejezésre juttatja Isten örök hűségére tett ígéretét.

2. A Szentlélek vezetésével

Mivel közösségünk
egyfajta keresztény életformát jelent,
ezeket az alapelveket
nem annyira a szöveg betűje,
hanem az evangélium lelkülete
és a szeretet belső törvénye alapján
értelmezzük.

Ez a Lélek által szívünkbe írt törvény
mindennapi életünk valamennyi helyzetében
új módon jut kifejezésre.

Tiszteletben tartja
minden személyes hivatás páratlan voltát,
és képessé tesz minket arra,
hogy nyitottak és szabadok legyünk,
és mindig Isten rendelkezésére álljunk.

Megkívánja tőlünk,
hogy átérezzük felelősségünk komolyságát,
hogy mindig új válaszokat keressünk
korunk szükségleteire,

és Isten egész népével,
minden jóakarató emberrel együtt dolgozzunk
a fejlődésért és a békéért,
az igazságosságért és a szeretetért,
minden ember szabadságáért és
méltóságáért.

3. A kegyelem története

A Keresztény Élet Közössége
az egyházjog szerint nemzetközi nyilvános társulás,
melynek központja Rómában működik.

Folytatása ez a Jean Leunis SJ által
életbe hívott Mária Kongregációnak,
amelyet XIII. Gergely pápa
az 1584. december 5-én kelt „Omnipotentis Dei” bullával
hivatalosan jóváhagyott.

Eredetünknek azokat a laikus csoportokat tekintjük,
amelyek – még a Mária Kongregációk kezdete előtt –
1540 után a világ különböző tájain
Loyolai Szent Ignác és társai kezdeményezésére jöttek létre.

Keresztény életünket
közösségben éljük mindazokkal,
akik előttünk járták ezt az utat,
hálások vagyunk erőfeszítéseikért és mindazért,
amit apostoli munkájukkal elértek.

Szeretetben és imádságban egyek vagyunk
a lelki hagyományainkhoz tartozó
sok-sok férfival és nővel,
akiket az Egyház barátainkként ajánl,
akik közbenjárnak értünk
és segítenek nekünk küldetésünk teljesítésében.

I. RÉSZ: KARIZMÁNK

4. Célunk

Közösségünk keresztényeket egyesít a társadalom minden területéről, férfiakat és nőket, felnőtteket és fiatalokat, akikben él a vágy, hogy egyre jobban kövessék Jézus Krisztust, és vele együtt fáradozzanak Isten Országá építésén.

Olyan embereket egyesít, akik a Keresztény Élet Közösségében ismerték fel Egyházon belüli hivatásukat.

Célunk, hogy elkötelezett keresztényekké váljunk, akik az Egyházban és a társadalomban tanúságot tesznek azokról az evangéliumi értékekről, amelyek a személy méltóságát, a család jólétét, és a teremtett világ megőrzését érintik.

Mindenekelőtt sürgető feladatnak tekintjük, hogy sikraszálljunk az igazságosságért, azáltal, hogy elsőbbséget adunk a szegényeknek, egyszerű életvitelt folytatunk, kifejezve ezzel szabadságunkat és velük való szolidaritásunkat.

Hogy tagjainkat hatékonyabban felkészítsük az apostoli tanúságtételre és a szolgálatra elsősorban saját mindennapi környezetükben, közösségekbe hozzuk össze azokat az embereket, akik egyre erőteljesebben vágyódnak rá, hogy életüket – annak minden dimenziójával – összhangba hozzák keresztény hitük egész teljességével, amint ez karizmánknak megfelel.

Válaszként Krisztus hívására, törekszünk az életnek erre az egységére, abban a világban, amelyben élünk.

5. Forrásaink

Közösségünk lelkiiségének középpontja Krisztus; és a húsvéti misztériumban való részesedés.

Forrásai a Szentírás, a liturgia, az Egyház tanítása, annak folyamatos fejlődésében, és Isten akaratának megnyilvánulása korunk eseményeiben.

Ezen egyetemes források keretén belül lelkiiségünk sajátos forrásának és jellegzetes eszközének tekintjük Szent Ignác lelkigyakorlatait.

Hivatásunk arra szólít, hogy ezt a lelkiiséget éljük, amely nyitottá és készséggé tesz mindarra, amit Isten mindennapi életünk konkrét helyzeteiben kíván tőlünk.

Az imádságot, a személyes és közösségi megkülönböztetést, valamint a napi kiértékelést (exament) és a lelki kísérést különösen fontos eszköznek tekintjük arra, hogy Istent mindenben keressük és megtaláljuk.

6. Az Egyházzal gondolkodunk és érzünk

Krisztussal való egységünk
elvezet az Egyházzal való egységhez,
amelyben Krisztus itt és most
folytatja üdvözítő küldetését.

Érzékennyé válva az idők jeleire
és a Lélek indításaira,
annál inkább képesek leszünk arra, hogy
Krisztussal találkozzunk minden emberben
és minden helyzetben.

Az Egyház tagjaként
részesedünk annak gazdagságában,
amikor együtt ünnepeljük a liturgiát,
elmélkedünk a Szentíráson,
befogadjuk és továbbadjuk a keresztyén tanítást.

Az emberiség problémáinak és haladásának
közös gondja által indítva,
nyitottan minden helyzetre,
amelyben ma az Egyház benne él,
együtt dolgozunk az Egyház hierarchiájával
és más felelőseivel.

Ez az Egyházzal való együttgondolkodás és együttérzés sürget minket,
hogy teremtő módon és konkrétan dolgozzunk
Isten országa növekedéséért itt a földön.
Ehhez tartozik az a készség,
hogy oda menjünk, és ott szolgáljunk,
ahol az Egyház szükségletei azt úgy kívánják.

7. Közösségi elköteleződésünk

Istennek való odaadásunk fejeződik ki
a Világközösség iránti személyes elköteleződésben
egy szabadon választott helyi közösségben.

Egy ilyen helyi közösségben,
amelynek középpontja az Eukarisztia,
a szeretetben és a tevékenységben
konkrétan tapasztalható meg az egység.
Mert valamennyi közösségünk
emberek közössége Krisztusban,
misztikus testének egy sejtje.

Egymáshoz tartozásunkat erősíti
a közös elköteleződés,
a közös életforma
és szeretetteljes kapcsolatunk Máriával,
aki anyánk a hitben.

A közösségi összetartozás iránti felelősségünk
nem áll meg helyi közösségünkönél,
hanem kiterjed a nemzeti és a világközösségre is,
valamint azokra az egyházi közösségekre,
amelyekhez tartozunk (egyházközség, egyházmegye),
az egyetemes egyházra
és minden jóakarátú emberre.

8. Küldetésben élünk

Isten zárandok népe tagjaiként
Krisztus küld minket minden emberhez,
hogy magatartásunkkal, szavainkkal és tetteinkkel
tanúságot tegyünk róla, és egyre jobban
belenövekedjünk a tőle kapott küldetésbe:
„örömhírt vinni a szegényeknek,
szabadulást hirdetni a foglyoknak
és látást a vakoknak,
szabadságra vezetni az összetörteket, és hirdetni
az Úr kegyelmének esztendejét.” (vö. Lk 4,18-19)

Életünk lényegében apostoli.
A KÉK küldetésének területe nem ismer határokat:
kiterjed az egész Egyházra és az egész világra,
azért, hogy az üdvösség evangéliumát
minden embernek megvigye,
és szolgálja az egyéneket ugyanúgy,
mint a társadalom egészét,
hogy megtérése nyissa meg a szíveket,
és az elnyomó rendszerek megváltoztatásáért küzdjön.

- a.) Isten mindegyikünket arra hív, hogy Krisztust és üdvözítő működését jelenvalóvá tegye környezetében. Ez a személyes apostolság elengedhetetlen ahhoz, hogy az evangélium az emberek, helyek és helyzetek nagy változatossága közepette tartós és átható módon terjedjen és gyökeret verhessen.
- b.) Ugyanakkor közösségként is küldetésben és szolgálatban élünk. Ez nagyon sokféle módon történhet: közös akciókban, amelyeket alkalmas formában a közösség kezdeményez és hajt végre; vagy úgy, hogy egyes tagok közreműködnek már fennálló világi vagy egyházi szervezetekben és kezdeményezésekben.
- c.) A Közösség – főleg a „revision de vie” (életrevízió) illetve a személyes és közösségi megkülönböztetés által – segít bennünket,

hogy apostoli elkötelezettségünket az élet minden dimenziójában megéljük, és mindig nyitottak legyünk arra, ami egyetemesebb, és adott időben sürgetőbb.

Arra törekszünk, hogy életünk legegyszerűbb elemeinek is apostoli értelmet adjunk.

- d.) A közösség arra ösztönöz, hogy hirdessük Isten Igéjét, a társadalom struktúráinak javításán munkálkodjunk, hogy részt vegyünk mindenfajta hátrányos megkülönböztetés áldozatainak felszabadítására irányuló erőfeszítésben, legfőképpen a gazdagok és szegények közötti különbség megszüntetésében.

Szeretnénk hozzájárulni a kultúrák belülről történő evangelizációjához.

Mindezt ökumenikus szellemben akarjuk tenni, készen arra, hogy együttműködjünk olyan kezdeményezésekben, amelyek a keresztények közötti egységet építik.

Életünk újra meg újra a szegény és megalázott Krisztus evangéliumából meríti beállítottságát és lendületét.

9. Kapcsolatunk Máriával

Mivel közösségünk lelkeségének Krisztus a középpontja, Mária szerepét Krisztusra vonatkoztatva szemléljük: ő a Krisztus küldetésében való részvételünk modellje. Mária együttműködése Istennel azzal az igennel kezdődik, amit az angyali híradáskor, a megtestesülés titkában kimondott.

Hatékony szolgálata, miként ez az Erzsébetnél tett látogatásában megmutatkozik, és a szegényekkel való szolidaritása, ahogyan a Magnificat-ban tükröződik, Máriát az igazságosságért folytatott tevékenységünk ihletőjévé teszi a mai világban.

Egész életén át tartó részvétele Fia küldetésében arra indít minket, hogy magunkat egészen Istennek adjuk Máriával egységben, aki Isten tervének elfogadása által lett anyánk és minden ember anyja.

Ilyen módon erősítjük meg a világ szolgálatára szóló küldetésünket, amelyet a keresztségben és a bérálásban nyertünk el.

Különlegesen tiszteljük Máriát, Isten Anyját, és közbenjárására bízunk hivatásunk teljesítését.

II. RÉSZ: A KÖZÖSSÉG ÉLETE ÉS SZERVEZETE

10. A tagok

A Keresztény Élet Közössége tagjává válásának feltétele a személyes hivatás.

Az „Általános Normák”-ban meghatározott időn át a jelölt bevezetést nyer a KÉK sajátos életformájába. Ez az idő a jelölt és a szélesebb közösség számára a hivatás megkülönböztetésére szolgál.

Amint a döntés megszületett, amit a szélesebb közösség jóváhagy, a tag időlegesen elkötelezi magát, és a Közösség segítségével megvizsgálja, kipróbálja magát, hogy képes-e a KÉK céljának és szellemének megfelelően élni.

Az ÁN által meghatározott idő eltelte után végleges elköteleződés tehető.

11. Közösségi élet

A tagok képzésének és állandó növekedésének elsődleges eszköze a helyi közösség. A rendszeres találkozás egy állandó helyi közösségben (csoportban) lehetővé teszi a tagoknak, hogy hitüket és emberi életüket megosszák egymással, hiteles közösségi légkört teremtsenek, a küldetés és a szolgálat iránti erős elkötelezettségben éljenek.

12. Életforma

- a) A Keresztény Élet Közösségé-nek életformája a közösség segítségével elkötelezi a tagokat, hogy állandó személyes és társadalmi növekedésre törekedjenek, mind lelki, mind emberi és apostoli vonatkozásban.

Gyakorlatban ez az Eucharisztia ünneplését jelenti, amikor csak lehetséges, az aktív szentségi életet, a napi személyes imát mindenekelőtt a Szentírás alapján, a megkülönböztetést az egyéni élet napi kiértékelésével, és ha van rá lehetőség, rendszeres lelki

kíséréssel; évente belső megújulást lelkiességünk speciális forrásából; és az Isten Anyja iránti szeretetet.

- b) Mivel a Keresztény Élet Közösségének célja, hogy Krisztussal együtt munkálkodjék Isten Országának növekedésén, minden egyes tag arra van meghívva, hogy aktívan részt vegyen az apostoli szolgálat széleskörű területén.

A személyes és közösségi apostoli megkülönböztetés a rendes útja annak, hogy rátaláljunk a legalkalmasabb módra, ahogyan Krisztus jelenlétét közvetíthetjük a világnak.

Küldetésünk sokoldalú és igényes jellege minden tagtól megkívánja a készséget arra, hogy részt vegyen a társadalmi és politikai életben, valamint hogy fejlessze emberi képességeit és szakmai hivatásbeli tudását, hogy munkája szakszerűbb és tanúságtétele hitelesebb legyen. Ezen túlmenően megköveteli az élet minden területén az egyszerűséget, hogy jobban kövessük Krisztust szegénységében, és apostoli szolgálatunkban megőrizzük a belső szabadságot.

- c) Végül minden tag felelősséget vállal, hogy részt vegyen a találkozókban és a Közösség egyéb tevékenységeiben, valamint, hogy a többi tagot támogassa és bátorítsa a személyes hivatásához való hűségben, mindig készen arra, hogy mint „barátok az Úrban” tanácsot és segítséget fogadjanak el, illetve adjanak.

13. Vezetés

- a) A Keresztény Élet Közösségét az Általános Küldöttgyűlés vezeti, amely meghatározza az irányelveket és célokat, amelyeknek szabályszerű végrehajtásáért a Vezetőség felelős. Ezen szervek összetételét és funkcióit az Általános Normák írják le.
- b) Egy nemzeti közösség, amelyet az Általános Normáknak megfelelően alapítottak, az adott országon belül magába foglalja mindazon tagokat, akik a KÉK életformáját és küldetését magukévá teszik. A nemzeti közösséget a nemzeti küldöttgyűlés és

vezetőség irányítja. Ezek célja, hogy biztosítsák a közösség felépítését és a képzési programokat, amelyek szükségesek az egész közösség kiegyensúlyozott fejlődéséhez, és a Keresztény Élet Közössége hatékony részvételéhez az Egyház küldetésében.

- c) A nemzeti közösségek – ha jónak látják – létrehozhatnak, jóváhagyhatnak regionális vagy egyházmegyei közösségeket vagy központokat, melyek az adott régió, egyházmegye, város vagy intézmény helyi közösségeit foglalják magukba. Ezeket az Általános Normákkal és a nemzeti szabályzattal összhangban hozzák létre.

14. Az egyházi asszisztens

A Keresztény Élet Közösségének minden szinten van egyházi asszisztense, akit az egyházzal és az Általános Normákkal összhangban jelölnek ki.

Az egyházi asszisztens az Általános Normáknak megfelelően részt vesz a közösség életében, annak különböző szintjein. A közösség többi felelősével együttműködve ő az egész közösség lelki fejlődéséért elsősorban felelős személy, segíti annak tagjait, hogy növekedjenek Isten útján, különösen a lelki gyakorlatok által. A hierarchia tekintélyét képviselő küldetésénél fogva a tanbeli és lelkipásztori kérdésekben, valamint a keresztény közösségre jellemző kiegyensúlyozottságot illetően kiemelt felelőssége van.

15. Tulajdon

A Keresztény Élet Közössége egyházzal és jog szerint nyilvános társulat és jogi személy, így – amennyiben ez célszerű – minden szinten rendelkezhet tulajdonnal, az egyházzal és az adott ország polgári törvényeivel összhangban. Az ilyen tulajdont a mindenkori közösség birtokolja és kezeli.

III.RÉSZ: AZ ÁLTALÁNOS ALAPELVEK ELFOGADÁSA

16. Az Általános Alapelvek elfogadása és megváltoztatása

Az Általános Alapelvek kifejezésre juttatják a Keresztény Élet Közösségének önértelmezését és karizmáját, valamint az Egyházzal való egységét. Az Általános Küldöttgyűlés elfogadta és a Szentszék jóváhagyta, mint a Világközösség alapokmányát.

Ezen Általános Alapelvek megváltoztatásához az Általános Küldöttgyűlés kétharmados szavazat többsége, valamint a Szentszék jóváhagyása szükséges.

17. Felfüggesztés és kizárás

A Keresztény Élet Közössége Általános Alapelveinek elfogadása minden szinten feltétele a KÉK tagságnak.

Az Általános Alapelvek lényeges pontjainak egy tag vagy helyi közösség általi elutasítása felfüggesztésre, végső soron pedig a nemzeti közösségből való kizárásra ad okot.

Amennyiben a nemzeti közösség nem tesz semmit, amikor helyi közösségeinek egyike az Általános Alapelvek lényeges pontját elutasítja, az felfüggesztést, végső soron a Világközösségből való kizárást vonja maga után.

A fellebbezési jog minden esetben fennáll: a helyi és regionális döntések ellen a nemzeti közösséghez, nemzeti szintű döntések ellen a Világközösséghez lehet fellebbezni.

A KERESZTÉNY ÉLET KÖZÖSSÉGE ÁLTALÁNOS NORMÁI

Jóváhagyta az Általános Küldöttgyűlés 1990. szeptember 7-én
Módosította az Általános Küldöttgyűlés, 1998. július Itaiçi
Módosította az Általános Küldöttgyűlés, Nairobi, 2003
Módosította az Általános Küldöttgyűlés, Fatima, 2008
Módosította az Általános Küldöttgyűlés, Libanon, 2013

I. A TAGSÁG

1. Egy személy a következő módon válhat a Keresztény Élet Világközössége tagjává:
 - a) ha másokkal együtt helyi csoportot alakít, egy bevezető KÉK csoportot, amelyet az illetékes regionális vagy nemzeti közösség elismer. Az elfogadó közösség köteles az új csoport számára hozzáférhetővé tenni a fejlődésükhöz és képzésükhöz szükséges eszközöket,
 - b) ha egy olyan keresztény csoporthoz tartozik, amely a KÉK életformáját választja a maga számára, és amelyet ennek megfelelően helyi közösségnek ismer el az illetékes regionális, illetve nemzeti közösség;
 - c) ha csatlakozik egy már létező helyi KÉK csoporthoz, amely egyben mint befogadó közösség gondoskodik számára a KÉK életformába való beilleszkedéshez szükséges segítségről.
2. Miután valaki taggá vált, a közösség feladata, hogy az új tagnak segítsen,
 - hogy alkalmazkodjék a KÉK életformához,
 - hogy önmaga felismerje, erre szól-e a hivatása, képes-e és kész-e eszerint élni,
 - hogy azonosulni tudjon a nagyobb közösséggel.

Általában legalább egy, és legfeljebb négy év elteltével a tag ideiglenesen elkötelezi magát erre az életformára. Hogy valaki

eljusson erre a személyes döntésre, feltétlenül ajánlott megfelelő tapasztalatra szert tenni a lelkigyakorlatokban.

3. Az ideiglenes elköteleződés mindaddig tart, amíg a tag egy megkülönböztetési folyamat után ki nem mondja végleges elköteleződését a KÉK-hez. Megszűnik az ideiglenes elköteleződés hatálya, ha a tag önszántából távozik a közösségből, vagy ha kizárják. Az ideiglenes és a végleges elköteleződés közötti időtartam rendszerint legalább két, de legfeljebb nyolc év.
4. A Keresztény Élet Közösségéhez való ideiglenes elköteleződést megelőzi a teljes lelkigyakorlatos útról szerzett tapasztalat. Ez különböző formákban történhet: hosszabb ideig tartó Hétköznapi Lelkigyakorlata által, 30 napos zárt lelkigyakorlattal, vagy több éven át újra meg újra elvégzett nyolcnapos lelkigyakorlattal.
5. A nemzeti közösség dönti el, milyen formában történik a személyes elköteleződés kimondása. Ajánlatos rendelkezésre bocsátani egy szövegmintát, amely magába foglalja a KÉK Általános Alapelveinek kifejezett elfogadását.
6. Az eddig elmondottak életkor, kultúra és minden más meghatározó adottság figyelembevételével értendők és alkalmazandók. Ezért minden nemzeti közösség feladata, hogy megfelelő képzési programot állítson össze, amely az igénynek megfelelően célcsoportok, vagy rendkívüli esetben egyes személyek részére különböző lehet.
7. A Keresztény Élet Közössége Jézus Krisztus követésének, és vele együtt az Isten Országának építésén való munkálkodásnak egy meghatározott útja. A személyes válaszadásnak sok különböző módját fogadja el anélkül, hogy egyiket magasabbra értékelné a másikkal. Ezért lehetséges, hogy néhány KÉK-tag – az Evangélium teljességéből és az Egyház tapasztalatának gazdagságából, valamint Krisztussal való kapcsolatuk növekedésének gyümölcseként – vágyat éreznek arra, hogy az evangéliumi tanácsok közül egyet vagy többet magánfogadalommal erősítsenek meg.

Ugyanígy lehetséges, hogy olyan személyek, vagy személyekből álló csoportok, akik a KÉK-től függetlenül ilyen fogadalmat tettek, ugyanazon az alapon, mint bárki más, felvételt nyerjenek a közösségbe.

II. ÉLETFORMA

8. A nemzeti és regionális közösségeknek meg kell találniuk a módot arra, hogy minden tagjuk számára elérhetővé tegyék Szent Ignác lelkigyakorlatainak személyes megtapasztalását, a lelki kísérés gyakorlatát, és a lelki életben való növekedéshez szükséges egyéb segítséget.
9. Hogy egyénileg és mint Keresztény Élet Közössége is állandóan növekedni tudjunk, minden szinten előnyben részesítjük a megkülönböztetés módszerét mint a döntéshozatal rendes útját. A fontosabb közösségi döntések kifejezetten közösségi megkülönböztetési folyamat során történjenek.
10. Legjobb hagyományai szellemében és a nagyobb apostoli hatékonyság kedvéért a Keresztény Élet Közössége minden szinten támogatja tagjai részvételét olyan közös projekteken, amelyek különféle és változó igényekre próbálnak válaszolni. Ahol célszerűnek látszik, ott a Közösség létrehozhat ehhez nemzeti vagy nemzetközi hálózatokat, speciális szolgálatra csoportokat, vagy életre hívhat más kezdeményezéseket.
11. Ugyanazon hagyományból kifolyólag, valamint saját tagságának és másoknak képzését szem előtt tartva, a Keresztény Élet Közössége minden szinten támogat munkacsoportokat, szemináriumokat, kurzusokat, publikációkat és hasonló kezdeményezéseket.
12. A kölcsönös segítség és az apostoli munkában való együttműködés céljából a Keresztény Élet Közössége megfelelő szinten elfogadhatja más egyesületek csatlakozását, akik szeretnének

részesedni életformánkban anélkül, hogy az ÁN I. értelmében a KÉK tagjai akarnának lenni.

Hasonlóképpen a Keresztény Élet Közössége megfelelő szinten módot találhat a kapcsolatteremtésre olyan személyekkel vagy intézményekkel, akik valamilyen módon ugyanabból a hagyományból élnek.

13. Különös figyelmet kell fordítani nemzeti és világviszonylatban arra, hogy minden helyi közösség számára lehetővé tegyenek egy valódi KÉK-folyamatot, képzett csoportkísérő és arra alkalmas koordinátor segítségével.
14. Minden, ami eddig a szolgálat és a képzés követelményeiről elhangzott, jó együttműködést feltételez a Jézus Társaságával, valamint más személyekkel, közösségekkel és intézményekkel, akik velünk együtt részesei az ignáci hagyományoknak.

III. A KÖZÖSSÉG ÉLETE ÉS VEZETÉSE

A. Általános Küldöttgyűlés

15. A Világközösség Általános Küldöttgyűlése a KÉK legfelső vezető szerve, amely a Vezetőségből és a nemzeti közösségek küldöttségeiből tevődik össze. Minden küldöttség rendszerint három küldöttből áll, akik egyike az egyházi asszisztens vagy a helyettese legyen. Ha egy küldöttség összeállításánál nehézség merülne fel, a Világközösség Vezetősége dönt.
16. Az Általános Küldöttgyűlés feladatai a következők:
 - a.) Jóváhagyja a tevékenységi és pénzügyi beszámolót az előző küldöttgyűlés óta eltelt időre vonatkozóan.
 - b.) Célokat tűz ki és iránymutatást ad a következő küldöttgyűlésig terjedő időszakra.
 - c.) Dönt a pénzügyi kérdések kötelező irányvonalairól.

- d.) Dönt az Általános Alapelvek és Általános Normák javasolt változtatásáról.
- e.) Jóváhagyja az új nemzeti közösségek alapítását.
- f.) Vezetőséget választ a következő küldöttgyűlésig terjedő időszakra.

17. Az Általános Küldöttgyűlést rendszerint öt évente tartják meg, amelyet a Vezetőség hív össze, legalább 12 hónappal előtte.
18. Az elnök jogosult a küldöttgyűlést más időpontban is összehívni, miután konzultált a nemzeti közösségekkel, és azok legalább egyharmada írásban kifejezte egyetértését.
19. Az Általános Küldöttgyűlésen minden nemzeti közösségnek egy szavazata van. A döntéseket a megkülönböztetés szellemében hozzák, szavazattöbbség által. A határozatképesség a nemzeti közösségek legalább 50 százalékának jelenléte esetén áll fenn. A Vezetőségnak a Küldöttgyűlésen egy szavazata van, az elnök személyében.

B. Vezetőség

20. A Vezetőség a Világközösség szabályszerű vezetéséért felelős. Hét megválasztott, három kinevezett és legfeljebb még két kooptált tagból áll.
21. a) A Vezetőség megválasztott tagjai: az elnök, az alelnök, a titkár és négy tanácsadó. Az Általános Küldöttgyűlés választja meg őket öt évre. Maximum háromszor újra választhatók, és ugyanarra a hivatalra csak kétszer választhatók újra.
 - b.) A Vezetőség kinevezett tagjai: az egyházi asszisztens, a helyettes egyházi asszisztens és az ügyvezető titkár.
 - c.) Az elnökség, tetszés szerint még további egy vagy két tanácsadót kooptálhat.
22. A Vezetőség feladatai a következők:
 - a.) Elősegíti az Általános Alapelveknek és az Általános Normáknak a gyakorlatba történő átültetését.

- b.) Megvalósítja az Általános Küldöttgyűlésen hozott irányelveket és végrehajtja a küldöttgyűlés határozatait.
 - c.) Támogatja a nemzeti közösségeket, együttműködésre és egymás segítésére buzdítja őket, és előmozdítja aktív részvételüket a KÉK világméretű küldetésének megvalósításában.
 - d.) Gondoskodik a KÉK jelenlétéről a nemzetközi projektekben, amikor ez célszerűnek látszik. Ezekkel a nemzetközi intézményekkel együttműködő képviselőink megfigyelői státusszal vesznek részt a világKÉK Általános Küldöttgyűlésén, illetve a világKÉK Vezetősége képviseli őket.
 - e.) Elősegíti az Egyház tanításának gyakorlatba való átültetését, és továbbfejlesztését, különös tekintettel a II. vatikáni zsinat tanítására.
 - f.) Ösztönzi a nemzeti és más szintű közösségeket, hogy írásos anyagaikat, tapasztalataikat, személyi és tárgyi erőforrásaikat egymással és a Világközösséggel egyre inkább megosszák.
 - g.) Támogat és ösztönöz speciális projekteket, különösen az Általános Normák 10. és 11. pontja értelmében.
 - h.) Elindítja és támogatja mindazokat a kezdeményezéseket, amelyek a fenti feladatok megvalósításához szükségesek.
23. A Vezetőség évente legalább egyszer összeül. A nemzeti közösségeket tájékoztatja tevékenységéről.
 24. A Vezetőség a megkülönböztetés szellemében szavazattöbbség által hozza meg döntéseit; a határozatképesség öt tag jelenléte esetén van meg.
 25. A Vezetőség iránymutatásai megvalósítására, illetve határozatai végrehajtására titkárságot tart fenn.
 26. Az ügyvezető titkárt a Vezetőség nevezi ki, egyúttal rögzíti a hivatallal járó jogokat és kötelezettségeket.
 27. A hivatalos kommunikációban a Vezetőség címeként a Világközösség Titkárságának címe értendő.
 28. A választandó tagokra vonatkozó javaslatokat (jelöléseket) legalább hat hónappal a szóban forgó küldöttgyűlés előtt írásban

kell eljuttatni a Világközösség Vezetőségéhez. A javaslatokat a nemzeti közösségek vezetősége nyújtja be.

29. A Keresztény Élet Közössége elnöki hivatalára jelöltek listáját legalább három hónappal a választás előtt be kell nyújtani a Szentszékhez.

C. Új közösségek alapítása

30. Noha csak egyetlen Keresztény Élet Közössége létezik, ez a nemzeti közösségek különféle csoportosulásait foglalhatja magába közös ismertetőjegyek vagy területi szempontok szerint.
31. A Világközösség hivatalosan egy országban csak egy nemzeti közösséget alapít. Amennyiben azonban bizonyos körülmények lehetlenné teszik egyetlen nemzeti közösség létrehozását, akkor a Világközösség egy országon belül több közösséget is alapíthat; de ugyanakkor létrehozhat olyan közösséget is, amely több országot fog egybe.

Egy új nemzeti közösség alapítása mindenekelőtt a világközösség Vezetősége részéről való elismeréssel történik, ezzel egyidejűleg az újonnan alapított közösség megszerezte az ebből fakadó összes jogot és kötelezettséget. Mindazonáltal ezt a döntést az Általános Küldöttgyűlés hagyja jóvá.

32. A Keresztény Élet Világközössége a Szentszék által kánonjogilag elismert egyházi tekintély, amely egy nemzeti, regionális vagy helyi közösséget a mindenkor illetékes püspök hozzájárulásával hivatalosan megerősít. Olyan közösségek esetében, amelyek a Jézus Társasága műveihez tartoznak, vagy amelyek annak felügyelete alá tartoznak, a pápai dokumentum szerint a Jézus Társasága legfőbb elöljárójának vagy helyettesének hozzájárulása szükséges. Ez a jogkör átruházható a provinciálisra vagy az egyházi asszisztensre.

33. Minden megalapított nemzeti közösségnek el kell fogadnia
- az Általános Alapelveket és az Általános Normákat;
 - az Általános Küldöttgyűlés által jóváhagyott határozatokat;
 - a Világközösség Vezetősége által megállapított pénzügyi hozzájárulást.
34. a) A nemzeti közösség jogai és kötelezettségei figyelembevételével a Világközösség Vezetősége csak akkor lép fel egy nemzeti közösséggel szemben, ha az nem tartja magát az AN 33. pontjához. A kizárás jogát az Általános Küldöttgyűlés magának tartja fenn.
- b) egy nemzeti közösséget a következő okokkal lehet kizárni a világKÉK-ből:
- (1) A közösség nem fogadja el az Általános Alapelveket, az Általános Normákat, és az Ügyrendet („házzabályokat”);
 - (2) A közösség nem ülteti át a gyakorlatba az Általános Alapelveket és az Általános Normákat, a világközösség alapdokumentumaiban kifejezett irányelveknek megfelelően;
 - (3) A közösség nem fizeti be a tagdíjat, és nem ad erre magyarázatot.

Az Általános Küldöttgyűlés joga és kötelessége a nemzeti közösség kizárása, amennyiben a fenti okok fennállnak. Ezt a döntést a VilágKÉK Vezetősége készíti elő: magyarázatot kér az érintett közösségtől, és döntés előkészítő jelentést készít az Általános Küldöttgyűlés részére.

D. Nemzeti Közösségek

35. Mint a Világközösség egy-egy ága, minden nemzeti közösség maga készíti el saját szabályzatát, az Általános Alapelvekkel és az Általános Normákkal összhangban, valamint a nemzeti közösség fejlettségének megfelelően. A nemzeti közösségnek kell lefordítania szabályzatát a világKÉK valamelyik hivatalos nyelvére. A nemzeti közösség szabályzatát a világközösség Vezetőségének kell jóváhagynia. Ezeknek a szabályzatoknak általában a következő pontokat kell tartalmazniuk:
- Tagság és felvétel

- Célok és eszközök
- Kapcsolat az egyházi vezetéssel
- Szabályok a vezetők kiválasztásáról és a döntéshozatal mikéntjéről
- Az Általános Küldöttgyűlésre a képviselők kiválasztásának menete
- Minden, ami még a nemzeti közösség élete, egysége, növekedése és küldetése szempontjából lényeges.

36. Minden nemzeti közösség jogosult regionális, egyházmegyei, egyházközségi vagy egyéb csoportokat létrehozni, amennyiben az fejlődését szolgálja.
37. A nemzeti közösségek titkárságot hozhatnak létre a koordináció, a tanácsadás és a KÉK-promóció céljából.
38. A nemzeti közösségek apostoli projekt céljából, vagy más céllal kapcsolatba léphetnek egymással. Ha az ilyen kezdeményezésekből új struktúrák jönnek létre – hogy az érintett nemzeti közösségek nevében eljárhassanak – szükségük van egy világos, jól körvonalazott felhatalmazásra, melyet a Világközösség Vezetősége jóváhagyott.

E. Helyi közösségek

- 39a) A tagok részvétele a közösség életében különböző szinteken, egyúttal koncentrikus körökben történik. A helyi közösségek („KÉK kisközösségnek, röviden csoportnak is nevezzük) szintje a legalkalmasabb arra, hogy a lelki gyakorlatok során megindult dinamikát közösen éljék tovább. Az ima módja és a kapcsolatok jellege ezekben a kis közösségekben arra irányul, hogy a hit és az élet növekvő egységére vezessen. Így tagjaiknak azt a lehetőséget kínálják fel, hogy lelki és apostoli fejlődésüket újra meg újra közösen felülvizsgálják.

b) A tapasztalat szerint az a jó, ha ezek a közösségek legfeljebb 12 olyan tagból állnak, akik kor, foglalkozás vagy életállapot tekintetében hasonló feltételekkel rendelkeznek. A heti vagy kétheti találkozó lehetővé teszi, hogy a fejlődési folyamat találkozóóról találkozóóra előre haladjon.

40. Minden helyi közösség egy nagyobb közösség kereteibe tartozik; ez a keret lehet egy központ, egy templom, az egyházmegyei vagy nemzeti közösség, vagy az, ami az adottságoknak megfelelően nagyobb egységként kínálkozik.

Ezen a nagyobb közösségen belül a csoport maga határozza meg az új tagok felvételének módját, saját programjukat, szolgálatukat, valamint találkozóik tartalmát és menetét. A csoporttagok időről időre együtt ünneplik az Eucharisziát, együtt hordozzák a felelősséget csoportjuk életéért, valamint a nagyobb közösség életéért, amelybe beletartoznak.

Az adott csoport tehát maga dönt minden ügyében, kivéve, amelyeket kifejezetten átruházott a vezetőire.

41a) A koordinációért való felelősséget a helyi közösségen belül a tagok arra a személyre ruházzák, akit koordinátornak megválasztanak. Ez a személy szorosan együttműködik a csoportkísérővel. Ő az illetékes mindabban, amit a csoport rábízott.

b) A csoportkísérő legyen jártas az ignáci karizma értelmében vett növekedési folyamatban. Segít a közösségnek megkülönböztetni azokat a belső megmozdulásokat, amelyek az egyesekben, illetve a csoportban működnek, valamint segít szem előtt tartani a KÉK célját és az odavezető utat. A csoportkísérő a csoport, illetve a koordinátor mellett áll, hogy a képzéshez és a küldetéshez szükséges eszközöket megtalálják és alkalmazzák. Annyira vesz részt a közösség életében, amennyire azt a hatékony kísérés

objektivitása megkívánja. A csoportkísérőt a közösség maga választja – a nemzeti vagy regionális közösség egyetértésével.

F. Egyházi asszisztens

42. A Keresztény Élet Világközössége egyházi asszisztensét a Szentszék nevezi ki a Vezetőség által benyújtott névlista alapján.

43. A Keresztény Élet Világközössége helyettes egyházi asszisztensének azt a jezsuitát fogadja el, akit a Jézus Társasága legfőbb előjárója a Vezetőséggel való tanácskozás után kinevez.

44. Nemzeti, regionális, egyházmegyei vagy más közösségek egyházi asszisztenseit a KÉK megfelelő szintű vezetősége javasolja, de a kinevezés az illetékes tekintély joga. A nemzeti, regionális vagy egyházmegyei egyházi asszisztens általában pap; rendkívüli esetben az illetékes tekintély ezt a feladatot bármely más képzett személyre átruházhatja, amennyiben ezt a funkciót illetően megfelel a KÉK elvárásainak (ÁA 14). A kinevezéssel kapcsolatos eljárást és formalitásokat világosan ki kell fejteni a nemzeti szabályzatban.

45. A helyi közösségek szintjén az egyházi asszisztenssel való kapcsolattartás rendszerint a csoportkísérőn keresztül történik.

46. Nemzeti, regionális vagy egyházmegyei szinten az egyházi asszisztens hivatali ideje négy év, amely meghosszabbítható.

G. Az Általános Alapelvek és az Általános Normák módosítása

47. Az Általános Alapelvek és az Általános Normák módosítására szóló javaslatokat a nemzeti közösségeknek legalább hat hónappal az Általános Küldöttgyűlés előtt írásban kell benyújtaniuk a Világközösség Vezetőségéhez. A javaslatokat a nemzeti

közösségek legalább három hónappal a találkozó előtt megkapják. A módosító javaslatok elfogadásához a küldöttgyűlés kétharmados többségi szavazata szükséges.

48. A Világközösség az Általános Normákat saját kezdeményezésére is létrehozhatja és megváltoztathatja az Általános Küldöttgyűlés kétharmados szavazati többségével, kivéve az ÁN 21b, 29, 42 és 48 pontokat, amelyek a Szentszékkal való viszonyunkat szabályozzák.

49. A nemzeti közösség az Általános Alapelveket és az Általános Normákat szükség esetén másképpen is fogalmazhatja, ha ezzel a jobb megértést teszi lehetővé, feltéve, hogy a lényeg megmarad, és a Világközösség Vezetősége egyetért vele.